

τάρει γύρω στο καράδι.
Ήταν μαύρη και χίτρινη με μεγάλες ριבודώ-
σεις ενός ξεβαμμένου γαλάζιου.

ΩΡΑΙΑ ΕΣΠΕΡΙΔΑ

Βραδυιάζει στην 'Αμερικάνικη άκτι.
Πουθενά πουλιά και ψάρια.
Μιά άλυσσίδα τ' απαράλλαχτα, σκεπασμένα
με θεριμμένη βλάστηση βουνά.
'Η θάλασσα λάδι,
κι' ο ουρανός τ'ό ίδιο.

Σκέφτομαι δυό φίλους που έβιασα στο καρά-
δι και μ' άφησαν στο Ρίο.
Τόν κ. Λοπάρι έμπορικό πράκτορα στις Βρυ-
ξέλλες, έξυπνο, γοητευτικό που μου κρά-
ταγε συντροφιά στο τραπέζι ή στο κα-
πνιστήριο τ'ό βράδυ, μπροστά σ'ε μιά
μπουκάλια ούισκυ
και τή λευκή Μπουμπού—λευκό μπουμπούκι,
τήν πιο καλή απ' τις φίλες, που κολιμ-
πούσαμε μαζί για ώρες στην πισίνα, πρωί
και βράδυ.

'Εμείς οι τρεις φτιάξαμε ένα γκρουπ πολύ
εθιμο που έκλαιγε απ' τ'ό πολύ γέλιο.
Είχαμ' ένοχλήσει τόν κόσμο ολό στο καράδι
και σκανδαλίσαμε τούς δημόσιους υπάλ-
ληλους και τούς άνωτάτους στρατιωτι-
κούς
Δέν είχα ποτέ γελάσει τόσο, δώ και δέκα
χρόνια. Είκοσι μέρες γέλαγα.
'Αρρώστησα απ' τ'ό γέλιο και πάχυνα έξι
κιλά.

Γειά σας καλοί μου φίλοι, καλήν αντίμωση.
Θά ξαναβρεθούμε στο καράδι γυρίζοντας
στη Γαλλία, ή κάποια άλλη μέρα στο Πα-
ρίσι, ή στις Βρυξέλλες, ή άλλου σ' ένα
τραίνο που θά πηδάει τις Άνδεις, ή στο
καράδι που θ' άρμενίζει για τήν Αδρια-
τία. Θά έχουμε πάντα τόν ίδιο μπάρομν
γιατί ο κόσμος είναι πολύ μικρός για τό-
σον εθιμους συντροφους.

Καλήν αντίμωση. Σε λίγο.

ΣΤΙΠΗΝΗΜΑ

Είμα γιμνός.
Έκανα κιόλας τ'ό μπάνιο μου,
τρίβομαι με κολώνια,

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

★ ('Απ' τούς 'Ιταλούς αυτόους ποιητές, έ-
κλεκτους τής σύγχρονης Ιταλικής ποίησης, οι
Τζιουζέππε Λόνγκο, Ούγκο Φάζολο και Νάτ
Σκαμπακά μεταφράζονται για πρώτη φο-
ρά στη νεοελληνική γλώσσα απ' τ'ό συνεργάτη
μας Φοίβο Δέλη).

Ντιέγκο Βαλέρι

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

'Ο άνεμος που μās φέρνει μās άρπάζει
απ' τήν αγάπη τών έαυτών μας

Ένα τεμπέλικο Ιστιοφόρο γλυστρά στο φινι-
στρίνι μου.
Κάνει κρύο αυτό τ'ό πρωί.
Ταχτοποιώ τά χαρτιά μου.
Έχει πούσι.
Κανονίζω τ'ό ρολόι.
Οι μέρες μου θάνα πολύ γεμάτες.
Δέν έχω νά χάσω λεπτό.
Γράφω.

CAP FRIE

"Ακουσα τή νύχτα τούτη μιά παιδική φωνή
πίσω απ' τήν πόρτα μου
γλυκειά,
μελωδική,
καθάρια.
Μου έκανε καλό.

ΦΕΡΝΑΝΤΟ ΝΤΕ ΝΟΡΟΝΧΑ

'Από μακριά θά μίλαγες για δυησιμένη καθε-
δράλα.
'Από κοντά
είναι νησί με τόσους έντονους χρωματισμούς.
Τ'ό πράσινο τού χορταριού όλόχρυσο.

ΑΠΟΝΕΡΑ

'Η θάλασσα έξακολουθεί νά είναι από γαλά-
ζιο τής θάλασσας.
'Ο καιρός έξακολουθεί νά είναι ο πιο ωραίος
που γνώρισα ποτέ σ'ε θάλασσα.
Αυτό τ'ό ταξίδι έξακολουθεί νά είναι τ'ό πιο
ήρεμο, τ'ό πιο φτωχό σ'ε γεγονότα που
μπορούσες νά φανταστείς.

ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ

Τ'ό κεφάλι μου θρηματισμένο απ' τήν πέτρα
του ήλιου.
Στήν άμμο
δέν έμεινε παρά τ'ό στόμα μου,
άνοιχτό σαν τή μήτρα τής μάννας μου
και ούρλιάζει.

ΓΙΑΤΙ ΓΡΑΦΩ

Γιατί...

Μετ. Γ. Κ. Καραδασίλης

και μās χαρίζει στόν κόσμο. Κι όλας είναι
κοντά ή μέρα που ή καρδιά μας θά είναι όλη
για τ' άθωα πράγματα, όπως όταν γεννιό-
μαστε.

Τζιουζέππε Λόνγκο

ΠΑΛΙΕΣ ΜΕΡΕΣ

Κι' έτσι αντιπροσωπεύσαμε
παλιές μέρες
σκοτεινές συμφωνίες
δυνατές μυρουδιές

πονεμένες αποστάσεις.

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

"Άσε νά μ'ᾶν
νά ξαναφέρω τὰ ὄνειρά μου
στήν ἀποκατάστασή τους
ἔχει ὅπου διαχειμάζουν
μὲ τὰ σκυλιὰ.

Οὐγκο Φάζολο

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΨΩΣ

...σὲ μᾶς ἴσω
θὰ ταιριάζει μόνο νά ζητᾶμε τὴ χάρι
ἔχει ὅπου ἀκόμα αὐτὴ κυβερνάει, πάνω στὸ
λαμπρὸ
δρόμο σὲ μοναξιά τῆς ἀγάπης
μέσ' στὰ διατεταγμένα διαστήματα, μέσ' στὴ
σιωπὴ
ἔκει ὅπου τὸ πνεῦμα ἢ φωνὴ μας
ζητεῖ τὴ μέρα γιὰ ὅλους, μέσ' στὴν ἀγνή
«γλῶσσα ποὺ ὑπερέχει τοῦ πόνου».

Νάτ Σκαμμάκκα

ΛΠ' ΤΑ «ΣΥΝΤΟΜΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ»

Διάλεξα ἓνα μέρος
κι ἐπιβεβαιῶω τὸν ἑαυτὸ μου

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ Β'

Πήτερ Πόρτερ (1929)

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΔΩ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

[«Τπαινιγμός» στὴν ἐξέλιξη τοῦ Γερμανοῦ
Συμβολιστῆ ποιητῆ Ράινερ Μαρία Ρίλκε
(1875—1926). 'Ο Ρίλκε ἔμενε συχνὰ στὸν
πύργο τοῦ Ντουίνο στὴν Ἀδριατικὴ, μὲ
πρόσκληση τῆς προστασίας του, Πριγκί-
πισσας Μαρί φὸν Τούρν οὐντ Τάβις. 'Η
πασίγνωστη σειρά ποιημάτων του, οἱ «Ε-
λεγείες τοῦ Ντουίνο», ὀνομάστηκαν ἔτσι
ἀπὸ αὐτὸ τὸν τόπο].

✱

'Η φράση Ἀντωνία εἶν' ἓνα λάχανο:
"Ἄν ἤμουνα σκουλήκι θὰ τῆς ἄνοιγα μιὰ τρύ-
πα.

'Εδὼ φέρουν τὸ γάλα ἀπὸ ἓνα ἰδιωτικὸ μο-
νοπάτι.

Γλιστερὸ σὰ σάλιο — τὰ θεϊκά της χέρια.
Φτιάνουν ἀπ' αὐτὸ γαλατερὴ ποτιγύγα. Φύσα,

μικρὸ ἄνεμο,
Τράβα μακριὰ ἀπ' αὐτὴ τὴ χαρτονεῖα θά-
λασσα,

Εἶσαι προσαρμωμένος ὅπως αὐτὰ τ' ἀμπέλια
Ποὺ πολεμᾷ νά σηκωθοῦν μὰ ἴντσα πάνω
ἀπὸ τὴ γῆ

Εἶσαι ἀπεσταλμένος τῆς Χρυσῆς Δημοκρατίας,
Γι' αὐτὸ συνέχισε νά φυσᾷς γιὰ μένα — τὰ
λουλούδια μας βλέπουν τὸν ἴδιο δρόμο,

"Ἄν ἤμιον καλὸς ποιητὴς θὰ περπάταγα πάνω
στὴ θάλασσα.

ἐξέφρασα τὸ λόγο μου

κι ἐπιβεβαιῶω τὸν ἑαυτὸ μου
"Ἐφερα στὸ χαρτί, στὸ μελάνι σ' ἓνα ἐκδότη
τὶς σκέψεις μου, τὰ λόγια μου
κι ἐπιβεβαιῶω τὸν ἑαυτὸ μου
λέγοντας τοῦτος εἰμαι ἐγὼ
τὸ ἔδαφος τοῦ ἑαυτοῦ μου.
'Ἐσὺ πρέπει νά εἶσαι ἐκεῖ — ὄχι ἐδῶ
ἐγὼ πρέπει νά εἰμαι ἐδῶ — ὄχι ἐκεῖ.

Φελίτσε Μαστρογιάννι

✱

Ζεῖ ἡ ἀρχαία ψυχὴ μου
ἐκεῖ ὅπου ὁ κόλπος τῆς γῆς μου
σὰ δελουδο ἀπ' τὶς ἐλιές
ἀνοίγει μ' ἀρχαῖους ἀμφορεῖς
φτερὰ τὸν θεὸν καὶ χοροὺς τῶν ὁμένων
σὲ μαγεμένα μάτια.

✱

'Ἐκεῖ βαθεῖς ἀναπνοές
ἀπὸ μυθικὲς πλῆμνιες
σὲ δωμους θαμένους ἀπὸ τσουκνίδες
σὲ οὐράνια μεσοστύλια
μετέωρα στὶς ἀλλεπάλληλες κρούσεις
τῶν θαλασσινῶν ἀνεμῶν.

ΜΕΤ. Φοῖδος Δέλφης

Στ' ἀλήθεια ἡ θάλασσα εἶναι φτιαγμένη ἀπὸ
μάτια.

"Ἄν ἀπὸ πνιγμένους ψαράδες ἡ χωριάτης
Συνθηθισμένους στὰ σκληρὰ παζάρια τῶν ἀγίων
Δὲ μπορῶ νά πῶ. "Ἄν θὰ ὑπάρχει
Ταχυδρομεῖο ἀπ' τὸ Παρίσι ἢ ἔστω μπρόκολα
Γιὰ δεῖπνο εἶναι ἀμφίβολο. Τὸ καπέλλο μου
φύσηξε μακριὰ τὸν πλανήτη,
Γονάτισα κοντὰ στὴν ἀπειρη ἀμμο τῶν ἀ-
στεριῶν

Καὶ προσενήθηκα γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώ-
πους. "Ὀντας Γερμανός, ἔχω περίσσεια
ψυχῆς.

Παρ' ὅλ' αὐτά, γιατί κλαίω μέσα σ' αὐτὸ τὸν
κῆπο;

'Αρνόθωμι νά πεθᾶνω μέχρι νά ξανάρθουν στὴ
μόδα οἱ γκέτες.

'Ἄπ' αὐτὸ τὸν πυργίσκο ἡ Ἀδριατικὴ
Καίει κατὰ κατὰ στὰ μονοπάτια τῶν κάτε-
ρων μέχρι τὴν πεπινασμένη Ραγκούζα,
Πόσο παρὰξένο ποὺ μπορεῖ νά ξεπλύνει τὰ ἀ-
νομήματα.

'Ο κόσμος ἔρχεται ξελωμένος στὶς ραφές.
"Ὁλη μέρα χτὲς εἶχα τὴ γέυση τοῦ καιροῦ
Στὸ στόμα μου, εἶδα τὶς νότες τοῦ Μπετό-
βεν

Νὰ κείτονται στὸ χῶμα, ἀπ' τὸ χωνὶ
'Ἐνὸς γραμμοφῶνιν ἀκουσα τοῦ Κριβέλλι τὰ
ἀγγούρια

Νά κλαίει γιὰ χρωμάτισμα. Στὰ μάτια μὲς
ἀδέσποτης σκύλας

Σκελετωμένης ἀπ' τὴν αἶνα, δωρεῖς ἀπ' τὴν
ἐγκυμοσύνη,